

॥ ३ ॥ ४ ॥ तेषांसंयच्छतां विधारयतां ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ आचार्यकं शिक्षां ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 अश्वोविद्धोरथश्चिन्नः सारोहः पातितो गजः ॥ छत्राणि चापविद्वानिरथाश्चक्रेर्विना कृताः ॥ ३ ॥ विद्वतानि च सैन्यानि शरार्त्तानि समंततः ॥ इत्यासीत्तुमुलं यु-
 द्धं न प्राज्ञाय त किंचन ॥ ४ ॥ तेषांसंयच्छतां संख्ये परस्परमजिह्वगैः ॥ अर्जुनो ध्वजिनीं राजन्नभीक्ष्णं समकंपयत् ॥ ५ ॥ सत्यांचिकीर्षमाणस्तु प्रतिज्ञां सत्यसं-
 गरः ॥ अभ्यद्रवद्रथश्रेष्ठं शोणाश्वं श्वेतवाहनः ॥ ६ ॥ तंद्रोणः पंचविंशत्या मर्मभिर्द्विरजिह्वगैः ॥ अंते वासिनमाचार्यो महेष्वासं समर्पयत् ॥ ७ ॥ तंतूर्णमिव बी-
 भत्सुः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ अभ्यधावदिपूनस्यन्निपुवेगविघातकान् ॥ ८ ॥ तस्याशुक्षिप्तान् भल्लाद्भिभल्लैः सन्नतपर्वभिः ॥ प्रत्यविध्यदमेयात्मा ब्रह्मास्त्रं समुदीरय-
 न् ॥ ९ ॥ तदद्भुतमपश्यामद्रोणस्याचार्यकं युधि ॥ यतमानो युवानैनं प्रत्यविध्यद्यदर्जुनः ॥ १० ॥ क्षरन्निव महामेघो वारिधाराः सहस्रशः ॥ द्रोणमेघः पार्थ-
 शैलं वर्षशरवृष्टिभिः ॥ ११ ॥ अर्जुनः शरवर्षं तद्वद्वास्त्रेणैव मारिष ॥ प्रतिजग्राह तेजस्वी बाणैर्बाणान्निशातयन् ॥ १२ ॥ द्रोणस्तु पंचविंशत्याश्वेतवाहनमार्दय-
 त् ॥ वासुदेवं च सप्तत्यावाह्नोरुरसि चाश्रुगैः ॥ १३ ॥ पार्थस्तु प्रहसन्धीमानाचार्यं सशरौघिणं ॥ विस्तृजंतं शितान्बाणानवारयतंतं युधि ॥ १४ ॥ अथ तौ विध्यमा-
 नौ तु द्रोणेन रथसत्तमौ ॥ आवर्जयेतां दुर्धर्षयुगांताग्निमिवोत्थितं ॥ १५ ॥ वर्जयन्निशितान्बाणान्द्रोणचापविनिःसृतान् ॥ किरीटमालीकौतेयो भोजानीकं व्य-
 शातयत् ॥ १६ ॥ सौं तराकृतवर्माणं कांबोजं च सुदक्षिणं ॥ अभ्यधावर्जयन् द्रोणं मैनाकमिव पर्वतं ॥ १७ ॥ ततो भोजो नरव्याघ्रो दुर्धर्षकुरुसत्तमं ॥ अविध्यत्तूर्ण-
 मव्यग्रो दशभिः कंकपत्रिभिः ॥ १८ ॥ तमर्जुनः शतेनाजौराजन् विव्याध पत्रिणां ॥ पुनश्चान्यैस्त्रिभिर्बाणैर्मोहयन्निवसात्वतं ॥ १९ ॥ भोजस्तु प्रहसन्पार्थं वासु-
 देवं च माधवं ॥ एकैकं पंचविंशत्यासायकानां समर्पयत् ॥ २० ॥ तस्यार्जुनो धनुश्छित्वा विव्याधैनं त्रिसप्तभिः ॥ शरैरग्निशिखाकारैः क्रुद्धाशीविषसन्निभैः ॥
 २१ ॥ अथान्यद्हनुरादाय कृतवर्मामहारथः ॥ पंचभिः सायकैस्तूर्णविव्याधोरसि भारत ॥ २२ ॥ पुनश्च निशितैर्बाणैः पार्थं विव्याध पंचभिः ॥ तं पार्थो नवभि-
 र्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ २३ ॥ दृष्ट्वा विषक्तं कौतेयं कृतवर्मरथं प्रति ॥ चिंतयामास वार्ष्णेयो ननः कालात्ययो भवेत् ॥ २४ ॥ ततः कृष्णो ब्रवीत्पार्थं कृतवर्मणि-
 मादयां ॥ कुरुसंबंधकं हित्वा प्रमथ्यैनं विशातय ॥ २५ ॥ ततः स कृतवर्माणं मोहयित्वा र्जुनः शरैः ॥ अभ्यगाज्जवनैरश्वैः कांबोजानामनीकिनीं ॥ २६ ॥